

folkningen ikke finder sig i at blive udsat for vold. Det gælder i parforholdet, det gælder, når det foregår bag hjemmets fire vægge, men det gælder også, når det er den her umotiverede vold, som finder sted på gadeplan; det bliver anmeldt i meget stort omfang, i meget større omfang i dag, end det gjorde førhen – sager, der vedrører myndighederne, politiet, som skal føre dem frem, så anklagemyndighederne kan føre dem som straffesager.

Det er en glædelig udvikling, at befolkningen ikke finder sig i vold. Vi vil ikke acceptere den. Derfor skal vi jo også en gang imellem i vores iver efter at se ud på den rigtige måde over for vælgerne huske at give dem de rette oplysninger og lade være med at så en generel mistillid til vores retsvæsen, til domstolene, for de går i den retning, vi vil. Og nu er jeg sikker på, at de også vil gøre det med hensyn til voldtægt, en stigning i strafudmålingen, som der er et stort flertal i Folketinget – sådan som jeg har lyttet mig frem til – der vil vedtage med det her lovforslag, som regeringen har fremsat.

Det vil vi selvfølgelig følge. Men jeg er sikker på, at når vi offentliggør statistikker over det, vil vi også se, at domstolene tager lovændringer til sig, som vedtages af Folketinget. Det manglede også bare andet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg er helt enig med hr. Søren Søndergaard i det sidste, at der er en vigtig forbrugeroplysning for os alle sammen at give domsmænd, og det er, at det altså er noget, de er udpeget til, jævnfør vores grundlov, og det betyder, at de selv skal tage stilling til, hvad der er ret og rimeligt. De skal lytte til andre, men det er dem selv og deres retfærdighedssans, der skal sige enten ½ år eller 1 måned eller 2 år eller frikendt, hvad det nu er, og det er der efter min mening for mange der nok ikke er gør.

Hvordan kan jeg så vide det? Ja, det er, fordi jeg så tit har hørt den forklaring, jeg selv gav: Vi mener i virkeligheden, at han enten burde slippe billigere eller have noget mere, men dommeren sagde, at sådan er retspraksis, og det kan I godt spare jer.

Men jeg er enig med hr. Søren Søndergaard.

Til justitsministeren med hensyn til, at domstolene følger den retning, vi vil have: Ja, domstolene følger flertallets intentioner i Folketinget. Og det er jo fint. Det er jo i overensstemmelse med magtens tredeling. Jeg kan bare konsta-

tere, at det eksempel, jeg nævnte, der skete for 2 måneder siden, altså er den domspraksis, der er i øjeblikket for meget grov, langvarig mis-handling af en fuldstændig uskyldig mand i hans egen lejlighed: 4 og 8 måneders fængsel. Og den er ikke anket, for det har man også i landsretten fundet var i overensstemmelse med den domspraksis.

Og det er altså ikke tilstrækkeligt efter min mening. Jeg kan konstatere, at det er det efter flertallets mening, men vi arbejder på at få det ændret.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg tror, at vi alle sidder med nøjagtig samme følelse, når hr. Helge Adam Møller læser en udskrift fra den endelige afgørelse ved domstolen op. Man skal hele tiden erindre sig, at forud for, at den her dom er afsagt ved domstolene, har der været en førelse af sagen over for retten. Der har været vidneforklaringer, der har været en beskrivelse af de samlede omstændigheder i sagen. Og det er jo dem, vi ikke får læst op af hr. Helge Adam Møller.

Det er også, synes jeg, lidt af en unfair måde at debattere på at bringe andre ind i en debat på grundlag af, at man læser noget op, hvor den, der læser det op, heller ikke er i stand til selv at give en beskrivelse af de samlede omstændigheder, der har ført både juridiske dommere og lægdommere frem til at afsige den her dom.

Hvis vi kunne føre debatten på et fuldt oplyst grundlag, ville det give en anden form for debat. Der er som regel omstændigheder, når de bliver beskrevet, som giver forklaringer på, hvorfor almindelige mennesker med sund fornuft som lægdommere, som juridiske dommere fastlægger strafniveauet.

Det, der har været gældende for Folketinget, er, at der er et stort flertal, der har sagt, at i de grove, personfarlige voldssager, som vi heldigvis ikke har så mange af i Danmark, men i dem, vi har – dér, hvor man tidligere gav 1 års fængsel – vil vi have en strafudmåling, der skal op med ca. et år.

Det kan man se har været gældende for Folketingets flertal. Man kan jo også se, at domstolene flytter sig. Det er ikke sikkert, at domstolene fuldt ud er nået op på det niveau, men jeg er sikker på, at den afsmittende virkning, som vi har på alle voldssager, i opadgående retning, også dem, der ligger i spændingsfeltet mellem § 244 og op til § 245, altså fra simpel vold op til